

УСЯКАЯ ІНТЭРВЕНЦЫЯ — БЕЗЗАКОННЕ

Выступленне кіраўніка дэлегацыі Беларускай ССР К. В. КІСЯЛЁВА у Палітычным камітэце Генеральнай Асамблеі ААН

8 снежня 1965 года

Палітычны камітэт абмяркоўвае цяпер надзвычай важнае і тэрміновае пытанне «Аб недапушчальнасці ўмяшання ва ўнутраныя справы дзяржаў, аб абароне іх незалежнасці і суверэнітэту», уключанае ў парадак дня гэтай сесіі Генеральнай Асамблеі па ініцыятыве ўрада Савецкага Саюза. Як, напэўна, добра памятаюць дэлегаты, гэта пытанне было прадстаўлена пленуму Асамблеі міністрам замежных спраў Саюза ССР А. А. Грамыкам у яго выступленні яшчэ ў амым пачатку нашай работы. Напэўна, добра памятаюць і тое, што ініцыятыва Савецкага Саюза атрымала шырокае прызнанне і падтрымку з боку цэлага раду дэлегатаў, якія расцідзілі гэту ініцыятыву як новы доказ міралюбівых імкненняў СССР, як праўдзельнае яго шчырае заклапочанасці карэннымі праблемамі чалавецтва.

Дэлегацыя Беларускай ССР, са свайго боку, лічыць, што савецкая прапавітва ўзнімае адно з асноўных, прынцыповых пытанняў міжнароднага жыцця. Сапраўды, небяспека для ўсеагульнага міру ўзнікала і ўзнікае кожны раз, калі адны дзяржавы ўмешваюцца ва ўнутраныя справы іншых дзяржаў, і асабліва, калі гэта ўмяшанне ажыццяўляецца з дапамогай узброеных сіл.

падпісаным воляй пераважнай большасці чалавецтва.

Тым не менш трэба з усёй сілай падкрэсліць, што ЗША працягваюць гэту злачынную палітыку. Па-ранейшаму не праўдзельнае гатоўнасць да перагавораў на спрыяльнай аснове, прапанаванай Нацыянальным фронтам вызвалення Паўднёвага В'етнама і ўрадам ДРВ. Больш гэта, прадстаўнікі ЗША ў ААН пастаянна спрабуюць абяліць дзеянні сваёй прававой колаў, зняць з іх адказнасць за расшыраемую «брудную вайну» ў В'етнаме. Прый гэтым вядома, робяцца нязграбныя спробы зваліць вину, як гаворыцца, з хворага галавы на здаровую. Але гэта ім не удаецца і ніколі не ўдасца.

Відавочна, што марыянэтарны рэжым у Сайгоні не мае па-сутнасці ніякай сацыяльнай апоры сярод насельніцтва краіны, усе свае надзеі ён ускладае на амерыканскія войскі. Перад наўнасцю расчучага нездавальнення самых розных слаўб паўднёва-в'етнамскага народа сайгонская марыянэтарная зграя і амерыканскія войскі звяртаюцца да жорсткіх рэпрэсій з мэтай падаўлення ўсенароднага імкнення да незалежнасці. Дэ-

В'етнама за незалежнасць, мір, дэмакратыю і нацыянальнае ўз'яднанне. Мы лічым, што адзіны шлях вырашэння паўднёва-в'етнамскага пытання заключаецца ў тым, каб ЗША ганілі нарэшце Жэнеўскія пагадненні, перакладзілі пынілі бамбардзіроўкі, усталі з Паўднёвага В'етнама, сваё войска, вывезлі ўзбраенне, сцілі і знялі сваё ўмяшанне ў справы Паўднёвага В'етнама, ілі паўднёва-в'етнамскаму народу права самому вырашаць свае ўнутраныя справы.

Гэтыя дэлегацыя пераканана, што неабходна як мага хутчэй пакласці канец агрэсіі, і не толькі ў шматпакутнім В'етнаме, які можна адстойваць свае суверэнітэты правы на працягу многіх гадоў, а таксама ў іншых раёнах, дзе мелі або ўсё яшчэ маюць месца акты ўмяшання, накіраваныя на падрыў свабоды і незалежнасці суверэнных дзяржаў.

Дазвольце прывесці яшчэ адзін прыклад. Як вядома, у красавіку г. г. народныя масы Дамініканскай Рэспублікі на чале з палкоўнікам Кааманьё ўзяліся за зброю, каб звярнуць марыянэтку Злучаных Штатаў. Народ патрабаваў аднаўлення канстытучыні 1963 года. Паў-

Дэлегацыя Беларускай ССР лічыць, што палітыка ўмяшання з'яўляецца асабліва небяспечнай для тых дзяржаў, якія параўнальна нядаўна дабіліся незалежнасці і цяпер барацьбе з каланізатарамі і цяпер напружваюць усе сілы, каб развіць сваю нацыянальную эканоміку і даць для свайго народа перавагі, звязаныя з прагрэсам матэрыяльнай вытворчасці. Практыкуемая палітыка ўмяшання стварае цэлы рад цяжкасцей для гэтых дзяржаў, зацікаўленых у хутэйшым выкарчоўванні рэшчэў каланіялізму і яго ганебнай дактрыны расавага нераўнапраўя.

Мы непахісна перакананы ў тым, што настаў час аб'яднаць усе міралюбівыя сілы для спынення любых спроб умяшання імперыялістаў ва ўнутраныя справы народаў. Іменна таму дэлегацыя Беларускай ССР выказваецца ў падтрымку прапанаванага Савецкім Саюзам праекта дэкларацыі «Аб недапушчальнасці ўмяшання ва ўнутраныя справы дзяржаў, аб абароне іх незалежнасці і суверэнітэту», гэна і прызначэнне якой былі тут так глыбока прааналізаваны прадстаўніком СССР паслом Н. Т. Федарэнкам.

Статут ААН у артыкуле 2 (пункт 4) замацаваў прынцып суверэнай

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы